

Het verhaal van Janny

“Drie jaar geleden..

Wat gaat de tijd toch snel, het is alweer drie jaar geleden dat ik als vrijwilliger begon bij Bavo Europoort op de locatie Capelle aan den IJssel. Ik was 17, zat in het 2^e jaar van de opleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening en moest een stageplek zien te vinden voor twee dagen in de week. Makkelijker gezegd dan gedaan. Na veel peinzen bedacht ik me dat ik het ontdekken van het werkveld ook ruimer kon zien.

Vrijwilligster op het Kalfaat

Het cliëntcontact en het opdoen van ervaring met de doelgroep, zoals dat dan zo mooi heet, leek mij wel wat. Ik zocht tussen vrijwilligersoproepjes en zag een oproep staan van de Bavo. Ik was een beetje bekend met de psychiatrie en het leek mij wel een interessante doelgroep. Ik maakte een afspraak met Jeanneke Ostendorf en we waren enthousiast. De afdeling waar ik mee zou draaien werd het Kalfaat. Al snel begon ik daar en was ik lekker veel op de groep bezig. De begeleiding had het vaak te druk om tijd over te hebben om eens gezellig een uurtje thee te drinken of een spelletje te doen. Als vrijwilliger sta je op een andere manier tegenover de cliënt dan de begeleiding. Ze hoeven niets van je en kunnen op een ontspannen manier iets leuks met je doen of een praatje maken.

Stagiaire MFC Zevenkamp

De doelgroep vond ik erg leuk en de problematiek erg uitdagend. Ik besloot te solliciteren naar een 3^e jaars stageplek. Geen vriendjespolitiek maar een voorlichtingsdag waarbij je je kon intekenen. MFC Zevenkamp sprak mij aan en uiteindelijk werd ik daar aangenomen als stagiaire. Tien maanden lang heb ik daar met plezier stage gelopen. En naast dat ik er veel heb geleerd, ook heel veel plezier gehad in het werken binnen de Bavo. De collega's waren gezellig en doordat ik veel verschillende disciplines sprak leerde ik steeds weer wat bij. Ik ontpopte me tot een onderdeel van het team en voelde me erg op mijn plaats. Toen ik als oproepkracht in de kliniek kon blijven greep ik die kans.

Van oproepkracht tot begeleider B

Al snel hadden ze ook op Koekoeksduin personeel nodig. Er gingen veel teamleden weg en oproepkrachten waren dus hard nodig. In het begin vond ik het maar niets, de sfeer was erg negatief maar de cliënten waren daarin tegen erg leuk. Het gedwongen behandelen zorgt voor veel afwisseling en vraagt veel van je creativiteit. Omdat ik vaak werkte en het team positief veranderde, bedacht ik me dat ik het leuk zou vinden om als vast lid een onderdeel van het team te zijn. Nadat dit in het team was besproken werd het officieel; ik werd begeleider B. Ik was natuurlijk nog bezig met mijn afstuderen dus begon met 24 uur per week.

Afgestudeerd en Begeleider A

Mijn afstudeerproject was een stage voor Bavo Europoort waarin ik onderzoek deed bij de gemeenten binnen het zorggebied van de Bavo naar de implementatie van de WMO. Een ingewikkeld onderwerp waar ik jullie nu verder niet mee zal vermoeien. Toen ik dit afgerond had en mijn diploma in het bijzijn van mijn twee teamleiders in ontvangst kon nemen werd ik begeleider A! Hier aan vooraf ging wel wat twijfels. Zoals op elke afdeling kan ook hier wat verbeterd worden en ben ik als maatschappelijk werkende het liefst de hele dag dingen aan het regelen. Maar het werken op de afdeling beviel me zo goed dat ik besloten heb hier te blijven, bovendien is het team veel te leuk om nu alweer te verlaten.

Begeleiding vrijwilligers

Ik heb veel gehad aan de begeleiding die ik kreeg toen ik als vrijwilliger kwam werken. Vooral als je nog niet zo heel erg bekend bent met de doelgroep kom je een hoop nieuwe indrukken tegen, positieve en negatieve. De mensen op een gesloten afdeling hebben vaak behoefte aan iemand die wat leuks met ze kan doen, een hobby kan uitoefenen of gewoon rustig de tijd hebben voor een praatje. Daarom hoop ik dat we ook hier op Koekoeksduin vrijwilligers zullen krijgen. Om dit goed te begeleiden zal ik hier op Koekoeksduin vrijwilligers gaan coachen en hoop ik dat zij net zo enthousiast zullen zijn/worden over het werken met de cliënten als ik!”